

PUUHUNMUUTTAJAT

Puiston korkein pesäpuu
ylös pilviin kurkottuu.

Latvasta niin korkeasta
kauemmaksi näkee vasta.

Silloin huomaisitkin, että
puistossa on liikennettä.

Puuhun matkalla on monta
karvaista ja karvatonta

rakentamaan omaa pesää,
jossa viettää voisi kesää.

Kohta monta muuttajaa
kohti latvaa kapuaa.

Matka ylös kestää tovin,
ja se vaikea on kovin.

Kohta uudet ystävämme
näkevätkin tuolta tänne!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

OJENNETAAN HÄNTÄÄ

Matka maasta puuhun alkaa.
Tartu oksaan! Nosta jalkaa!

Aavistellaan puiden alla
maisemia korkealla.

Aurinko ei aina paista,
ilmaakin on kaikenlaista.

Kannattaako ylös jatkaa?
Maassakin voi tehdä matkaa!

Vaikka tuulee valtavasti,
kapuamme latvaan asti!

Apua saa anomalla,
kaverille sanomalla.

Automaatti avun antaa,
laukkuja kun täytyy kantaa.

Aion nähdä jotain uutta!
Ai, ai, tätä avaruutta!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

HÄRDELLI

Ininä ei silloin auta,
kiinnittää kun pitää lauta!

Ikkuna on silmä talon,
siitä siirret sisään valon.

Ihan liikaa vilinöitä!
Vaikea on tehdä töitä!

Ihme, kumma, kaikki luistaa,
yhteistyön jos itse muistaa!

Itseksensä ikävissään
iloinen ei ole missään.

Piiloon hiivin purun alle,
irvistelen maailmalle.

Ihmettelen hiljaisuutta,
siitä siirtyy voimaa uutta.

Ihanaa on unten mailla
illan tullen huolta vailla!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

MÄÄRÄYSVALOT

Puusta katsoen voi näyttää,
ettei kieltoja saa käyttää.

Viivästyvät aikeet hyvät,
jos vain kiellot lisääntyvät!

Ilman sääntöjäkin luistaa
asiat, jos kaiken muistaa!

Saa kai ohjeittakin olla
edes pihanurmikolla?

Jos on kaikki sokin sokin,
selviydy ei omin nokin!

Anna toisillekin tilaa.
Itsekkyyshän kaiken pilaa!

Toisen oikea on väärä.
Säännöissäkin jokin määrä!

Höpöilylle anna aikaa.
Hymyissä on ilon taikaa!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

RAKAS YSTÄVÄNI LYY

Kauas kaipaus voi kantaa,
jos vain sille siivet antaa.

Suunnittelen sisustusta:
syvänsininen vai musta?

Mikä auttaa lonksutteluun?
Keksi korjaus öiseen meluun!

Nirsk ja narsk, on kiinni lasi!
Niksin keksin kaipaamasi!

Ikkuna on sikasiisti!
Sekö äsken unet riisti?

Sanasepon ystävyyttä
eipä kehuskella syyttä!

Jos vain liikaa suuta soittaa,
sopuisuutta hankaloittaa.

Saksi siksi lauseet tarkkaan,
ettet joudu sanaharkkaan!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

APULIN TALO

Asuntona Apulilla
nuokkuu nuupahtanut villa.

Seinästäkin puuttuu pala,
naapuriin on näköala.

Kannetaan nyt korsi kecoon!
Kaikin voimin talon tekoon!

Eikä suunnitella suotta,
siihen menee sata vuotta!

Vanhan romun sulle kannan,
onnittelulahjan annan.

Kenties onkin ihan väärin
koota kamaa ylen määrin?

Annan narsissien tuoksun,
linnun lennon, jänön juoksun.

Sulle onnittelet tästä
ihanasta elämästä!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

VÄISTÄMÖISEN OMENA

Tuuli kuiskii kotipuussa:
omenat jo sulaa suussa!

Tulkaa juhliin pihapuuhun,
herkkuruokaa saatte suuhun!

Mutta tie on liian kaita,
pian tulee pudokkaita!

Kuulemma voi luultavasti
juosta oksanmutkaan asti.

Kenties tuulen suunta muuttuu,
juoksu paikallensa juuttuu!

Ujostelu pulman tuottaa,
kun ei muihin osaa luottaa.

Urheutta tempu vaatii,
kuka uuden reitin laatii?

Uskallus on hyvä juttu,
kunhan tilanne on tuttu!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

TALVIMYRSKY

Etäältä ei ensin kuulla,
että ehkä alkaa tuulla.

Eteneekö myrskyn ääni?
Viheltelee yllä pääni!

Tuuli esteet tieltään raivaa,
juuret esiin puiltä kaivaa.

Epätoivoisesti puuta
pelastetaan ennen muuta.

Etukäteen eikö voida
myrskytuulet ennakoida?

Ennustus jos menee pieleen,
ehkä jotakin jää mieleen?

Ellei myrskyä voi estää,
tehdään talo, joka kestää!

Eleemme leppoisasti
elämämme loppuun asti.

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

SELVIITYJÄT

Ohhoh! Onpas outo olo!
Seinässä on iso kolo!

Kotipuumme asunnoissa
osasta on katto poissa!

Oksia on sikin sokin,
hajosiko pesä lokin?

Onneksi on puumme vakaa,
eikä pitkin poikin makaa!

Toimittaja jutun laatii,
otsikoita tapaus vaatii.

Kuka kertoo oikein jutun
jokaiselle kovin tutun?

Onnettomuusotsikoita
ei kai tosijuttu voita?

Onnellista olotilaa
kohjutut turhaan pilaa.

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

VALON JUHLA

Päivän lyhetessä valo
vähenee, ja tummuu talo.

Ajattelukaan ei luista,
vailla valoa ei muista.

Loppunut on hyvä tuuli,
lerpallaan on alahuuli.

Juhlimaan nyt koko joukko!
lloa saa tämä loukko!

Illan tullen valo loistaa,
alakulon meiltä poistaa.

Kynttilät ja lyhdyt puussa
valaisevat talvikuussa.

Valkenee jo mieli musta,
katso ilotulitusta!

Luodaan lisää ystävyyttä,
lämpöä ja läheisyyttä.

PUUN TARINA

Päivän pimetessä puu
paksuun peittoon pukeutuu.

Pakkanen kun puraisee,
puuta varmaan palelee.

Puu kun oli pikkuinen,
pelko painoi vartta sen.

Nyt se paksu, ylväs puu
pilviin asti ulottuu.

Ympärillä hyppii puput,
oksissa on lumihuput.

Päivänpaiste pian koittaa,
kohta kevät talven voittaa.

Silmut puhkeavat esiin,
peipposet taas muuttaa pesiin.

Helppoa on kesäkuussa
asustella pesäpuussa!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

AVARUUSPAKETTI

Maailmasta meni maku,
alkaa muutoksien haku.

Muuttomatka avaruuteen
minut veisi maahan uuteen.

Marssin Marsiin, kiidän kuuhun,
Merkuriuksesta palaan puuhun.

Miksi myssy Väistämöisen
on kuin kartta taivaan öisen?

Mutka matkaan taisi tulla
tähtikartan muotoilulla?

Murjoa ei toisen omaa
ole ehkä kovin somaa.

Myssyn muoto muuksi muuttui,
Väistämöinen melkein suuttui.

Mieluummin kuin avaruuden
kuka ottais myssyn uuden?

SIITÄS SAIT

Talvipakkanen kun haihtuu,
tuisku suojakeliin vaihtuu.

Tehdään terassille muuri,
taakse pallokasa suuri.

Muuri lumipallot peittää,
etkä tiedä, kuka heittää.

Syntyy lumisota siitä,
kohta eivät pallot riitä.

Tyhmäksi nyt yltyy sota:
tuota emme mukaan ota!

Taitaa olla aika retken,
pikku tyyntyttyhetken?

Kohta kotitalossansa
istuu muuttajien kansa.

Vartioidaan kotipuuta,
mutta katsellaan myös kuuta!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

EKSYKSISSÄ

Pilven päällä tuikkii tähti.
Jätkät kävelemään lähti.

Kyllästyttiin talorämään,
mennään metsään mököttämään.

Hölmösti on tehty kyllä.
Siksi käydään retkeilyllä.

Pimeä on öinen retki.
Täällä viivytään vain hetki!

Eksymistä emme pelkää,
vaikkei nähdä toisen selkää.

Pian siimeksessä salon
näemme Väistämöisen valon.

Kotiin kävellessä olo
jätkillä on melko nolo.

Öhöm, öhöm, mitäs tässä.
Hyvä olla lämpimässä.

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

APULIN ÄRRÄ

Varmaan hermostuttaa mieltä,
tärinä jos vaivaa kieltä.

Rauhoittaa voi metsäretki,
raikas, virvoittava hetki.

Kirjaimia roikkuu puussa!
Tärinä vain yltyy suussa!

Irrotellaan ärrä mukaan.
Varmasti ei usko kukaan!

Ärrän orren ympärille
kierrän epäluuloisille.

Rallatellen voinkin jatkaa
rempseästi kotimatkaa.

Ärrän kera rohkeasti
kirmaan kotimajaan asti.

Romu, risa, rähjä, räjä
ärrättä on elo tämä!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

VIERAS

Vieras saapui, varoitusta
antanut ei vierailusta.

Vieraalla on vieraan tavat,
vauhdikkailta vaikuttavat.

Vanhoillinen väki vakaa
vihoittelee oven takaa.

Virnistääkö vieras meille
puussa ensin asuneille!

Sehän vääntää kieltä väärää!
Vihjaistaanko, kuka määrää!

Vähitellen, varovasti
vastus väistyy verkkaisasti.

Vaikka vaihtuu mielipiteet,
voimassa on vanhat siteet.

Aloitamme ajan uuden,
vaiheen vieraanvaraisuuden!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

MÖKSÖOKSA

Joskus juttu kurkkuun juuttuu,
äkkiä kun kaikki muuttuu.

Kesken kaiken jokaisella
jokin saattaa takelalla.

Kaipaus on vaikka kellä
jurnuttaa ja mökötellä.

Joskus kaipaa omaa tilaa,
jota kaverit ei pilaa.

Kukaties ei möksöksää
kamut kauempaan hoksaa?

Keikautapa näkökulmaa,
niin et muista koko pulmaa!

Jurotuskin hausemmaksi
muuttuu, kun on meitä kaksi.

Yksinäisyys haihtuu kyllä
yhteisellä höpöilyllä!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

VÄÄRÄN KUNINKAAN PÄIVÄ

Huhhei, ollaan joku muu!
Meiltähän se onnistuu!

Haaveet tämä päivä täyttää,
mahtimiehen valtaa käyttää.

Kulku tohveleissa toisen
vaihtelun tuo aikamoisen.

Hiljainen voi olla hassu,
harkitseva höpönassu.

Huivipäälle hattu, pipo,
huoleton saa olla nipo.

Vahvakin saa olla heikko,
hissukka taas huuliveikko.

Vaihtoehtoja on monta,
hillittyä, hulvatonta.

Huomenna on hauskaa tässä
omassakin elämässä!

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

PELASTAKAA PUU RY

Zip zap, rapistelu puussa
tuntuu ihan häntäluussa!

Vinguntaa ja vikinöitä!
Hengailevat pitkin öitä!

Pienet tänne tungeksivat,
eivät ole kovin kivat.

Yhteistyöhön väki ryhtyy,
vinkujia vastaan yhtyy.

Lähdetään nyt suuntaan samaan,
hätistintä rakentamaan!

Työ on lähes mahdotonta.
Pieniä on liian monta!

Lopulta ne saadaan pakoon,
hätistetään juuren rakoon.

Tunkeilijat saatiin ulos.
Tyydyttääkö lopputulos?

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

VUOSIRENGAS

Puulla puun on omat tavat,
juuret, oksat harottavat.

Kasvu ottaa paljon tilaa,
rakennelmat puussa pilaa.

Tulos onkin tuumailulla:
suuri pieneksi voi tulla.

Suureksi kun puu näin varttuu,
vuosirenkaitakin karttuu.

Vuodet meillekin voi muiston
jättää niin kuin puille puiston.

Säilytämme salaisuutta,
vaikka etsimmekin uutta.

Toisten matka suuntaan muuhun
tekee tilaa kotipuuhun.

Pienillekin löytyy pesä,
tulkoon talvi, tulkoon kesä.

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus

© Maisa Tonteri ja Lasten Keskus